

има изобличеніе-то на совѣсть-та, кое-то го непрѣстанно мѣчи отвѣтрѣ; отвѣнь пакъ враждина-та отъ хора-та и наказанія-та, кои-то зема отъ тѣхъ въ тукашния животъ, и вѣчны-тѣ мѣжы, кои-то го ожидать въ бѣдныя' вѣкъ.

Второ да научи нѣкое искусство или какъвъ годѣ занаятъ за да може отъ туй да печели, колко то му трѣба за да живѣе почтенно. Тѣй и богаты-тѣ сж дѣлжны да залѣгатъ и тие съ присърце въ ученіе-то, за да могатъ наподирь да са упражняватъ въ нѣщо полезно, и тѣй да отбѣгватъ отъ уныніе-то, кое-то е неразлженъ другарь на празность-та и най голѣма мѣжа.

Трете да са пази отъ душевны-тѣ и тѣлесны-тѣ болкы, като са отстранява отъ сичко, що може да докара на душа то утѣсненіе, или на тѣло то болѣдуваніе. Кога пакъ са случатъ или тѣжы и утѣсненія на душа-та, или болѣсти на тѣло-то, тогазъ не трѣба да са плаши но да ги търпи велико душно, и да търси, колко то е възможно по скоро, растуха и исцѣленіе.

Четвърто трѣба да са благодари на добрины-тѣ, колко то му е Богъ дарилъ, или ги е съ трудъ и потъ спечелилъ, и да не са измѣчва отъ безумно то пожеланіе и стараніе за да добые повече; защото безмѣрны-тѣ и безредны-тѣ пожеланія' сж най големы-тѣ ненрїатели на челѣка, кои-то като го принуждаватъ да са мѣчи съ много напръганіе какъ по много да спечели, не го оставятъ да са наслаждава нито на тѣзи колко то има.